

СТАНОВИЩЕ

на дисертационния труд на Златка Александрова Димитрова на тема: “Технологичен модел за реализиране на игровата дейност във физическото възпитание на 6-7 годишни деца.”

В представената дисертация се третира интересен дидактически проблем, които се отнася до технология на игровата дейност по физическо възпитание. Той е продукт на дългогодишни наблюдения на гл. ас. Димитрова над спортната практика, като гимнастичка по художествена гимнастика, а след това като научен работник по методика на физическо възпитание в детската градина, теоретичен анализ на литературата по физическо възпитание, практически наблюдения И активно участие при провеждането на занимания по физическо възпитание в детската градина. За написването на дисертацията са били особено полезни много добрата подготовка на докторантката в областта на спорта и методиката по физическо възпитание, познаването на практиката, широката И задълбочена осведоменост по проблемите на учебно-възпитателната работа в детската градина И конкретно по физическо възпитание. Това проличава добре от ползваната literature, в която се срещат много имена на водещи автори. От голямо значение са също уменията на Зл. Димитрова да организира и осъществява перфектно научно изследване да анализира установените факти и да достига до знаци за теорията И практиката обобщения И изводи по проблема.

Увода е кратък и целенасочен. От него става ясно какви са проблемите на педагогическото взаимодействие в детската градина. Структурата на дисертацията е подходяща И дава възможност за точно и всеобхватно изясняване на разглежданите въпроси.

В първата глава, посветена на състоянието на проблема докторантката изяснява значението на физическо възпитание за растежа и развитието на децата от предучилищна възраст, класифицира съвременното състояние на музикалните игри, обосновава дидактически предпоставки за развитието на тази страна от обучението, конкретизира очакваните резултати. В анализите гл. ас. Димитрова проявява необходимата критичност и изразява собствено мнение по разглежданите въпроси, на който търси отговор в изследването си.

Резултатите от анализа съвсем естествено насочват към втората глава на докторантурата, в която са представяни сполучливо целта, задачите, хипотезата, предмета на изследване, методиката, организацията и изследователската програм. Начина, по които са описани показва изискване за стандартност, методическа прецизност и конкретна насоченост към изследвания проблем.

Чрез анкетното проучване в трета глава Димитрова допълва резултатите от анализите в първа глава с ценни данни от практиката на учителите. Тя установява защо не се използват музикални упражнения и игри. В подкрепа на това са И резултатите от двигателните и психомоторните способности. По този начин

доказва състоянието на работа по физическо възпитание в момента и разкрива пред себе си проктор за реализиране на собствени идеи за педагогическо взаимодействие при 6 – 7 годишни деца.

Гл. ас. Димитрова обосновава пише в четвърта глава защо използва термина “технология”. Изяснява различията между термините “технология” и “методика”. Много точно описва особеностите и предимствата на технологията, а така също и технологичните procedure. Този начин на работа показва добра компетентност на изграден научен работник, който се е захванал с доста сложна материал на работа.

Точността, акуратността и вискателността са в основата при разработването на оригинален технологичен модел за игрова дейност. По своята същност и всеобхватност той е принос за теорията и практиката по физическо възпитание. Към модела и неговата структура има конкретни изисквания. Задачите на педагогическото взаимодействие са подредени в добра логическа последователност И обхващат целия спектър от образователно-възпитателния процес. Приложените примерни модели на специфични игрови форми са с интересни хрумвания. Тематичното разпределение на игровата дейност включва близки до децата песни с отлични двигателни интерпретации. В тях на преден план излиза рцнообразието, чрез което се покривът образователната, възпитателната у развиващата насока на заниманията. Сюжетите са разработени с прецизност, съответна оригиналност и задълбоченост. Всички детайли са изпипани до най-малката тънкость.

Изследването на психомоториката не е просто хрумване за използване на интересни тестове за оценка, а задача за развиване на тази психомоторика чрез конкретни музикално-игрови средства.

Активното участие на дисертантката в експеримента и е дало възможност да определи специфичните момент в педагогическото взаимодействие с музикални игри, да сподели, че има както леки, така и трудни детайли за преудоляване. При така избраната технология на работа примерния календарен план за СИФ е оптимистичен. ОРУ, комплексите по аеробика, йога упражненията и музикалните упражнения и игри в приложението са достъпни със съответна трудност, характеризираща изследваната възраст.

Резултатите от изследването са подкрепени коректно със статистически оценки на състоянието на двигателните и психомоторните способности на децата от експерименталната и контролната групи преди И след експеримента.

В докторския труд има и някои незначителни слабости, които допускат повече от дисертантите: 1. Статистическите показатели, описани в методиката се повтарярт и на местата, където се интерпретират. 2. Данните от изследването са представени таблично и графично. Когато има таблици не са необходими diagram и обратно.

Авторефератът отразява съдържанието на дисертационния труд.

В заключение искам да потвърдя, че авторката показва умение да подбере и изследва нов, актуален за педагогическата теория и практика проблем в областта на физическото възпитание в детската градина. Като имам предвид всичко писано дотук считам, че е разработен дисертационен труд на високо професионално равнище, за което ще си позволя да препоръчам на уважаемото жури да бъде присадена на г л. ас. Злстка Александрова Димитрова научната степен ‘Доктор’.

София

03.05.2012 г.

проф. Филип Филев